

NOVA CATALUNYA

DEIEM en el nostre editorial del número anterior que devíem de polvoritzar

els vacil·lants i covards que propugnassin la idea del compromís; que no oblidéssim el caràcter del feixisme i que compreguéssim la necessitat d'odiar-lo a mort; que era precis fortificar i fortificar per a resistir, doncs que la resistència era una condició de la nostra victòria; que calia no deixar-nos intimidar per la superioritat d'aviació i artilleria enemiga a l'atacar en massa en la seva ofensiva del Front d'Aragó i les poblacions de reraguarda, i que calia que els comissaris revivissin la seva fé, abnegació i sacrifici del 7 de Novembre per a enfortir la combativitat dels nostres braus soldats. Però avui, quan les tropes alemanyes i italianes, amb els seus "voluntaris" eritres, libis, somalis, marroquins, mauritans i "dubtats" s'endinsen fins Fraga i desfan les nostres capitals com Lleida, és quan els combatents catalans del Front del Centre afegim:

Que cal una mobilització, serena però audaç, de totes les forces creadores de Catalunya i la República; que cal una incrementació ràpida del seu total rendiment; que cal i precisa una exaltació d'antifeixisme que rememori les jornades glorioses del 19 de Juliol i que acceleri definitivament el ritme del poble en la seva aportació moral i material a la guerra.

No passen desapercibuts als combatents de la República, els nous impulsos que en aquests ordres donen a la guerra el pacte U. G. T.-C. N. T., que ja ha abocat als fronts milers dels seus militants per a que construeixin el mur infranquejable que servirà per a deturar l'ofensiva dels invasors.

No desconeixem els avantatges d'aquest pacte pel que fa referència a les nostres fàbriques de guerra, que s'està traduint en un augment formidable en la producció del material bèl·lic que ens feia falta per anivellar, i augmentar per part nostra, la desproporció dels elements mecànics que intervenen en aquesta ofensiva; i tampoc han deixat de comprendre els combatents del front que si bé aquesta unitat d'acció entre les dues centrals sindicals germanes, junt amb els partits de la classe obrera i de la democràcia, són una garantia de que la nostra lluita es mantindrà amb l'entusiasme i la gallardia que la Història ens exigeix, vetllant per la disciplina i la puresa antifeixista de la reraguarda; hem sabut interpretar també, en el gest de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya, al fer una aportació d'onze mil joves voluntaris a les dues Divisions de les Joventuts Socialistes Unificades d'Espanya, l'alt esperit que impregna a les noves promocions, per a les quals estan dedicats els fruits de la nostra victòria i del nostre triomf.

Nosaltres esperem serens l'hora de complir amb el nostre deure, però més animats encara perquè veiem que la reraguarda s'incorpora definitivament amb braó al sacrifici i a l'esforç comú.

MENTOR

ORGAN DE LA "LLAR DEL COMBATENT CATALA" MADRID
 REDACCIO: ADMINISTRACIO SERRANO 123 - TELF. 63423

AGITACIO I TENSIO INTERNACIONALS A L'ENTORN DE LA GUERRA ESPANYOLA

Durant els darrers vuit dies l'agitació internacional, provocada pel desenrotllament de la guerra espanyola, ha superat totes les tensions registrades fins ara. Fora de les nostres fronteres no s'ha produït cap succés—com el registrat anteriorment en Àustria—el volúm del qual pogués contribuir a la intranquil·litat i als moviments de fons que s'observen en les Cancelleries. I això vol dir que el problema d'Espanya—d'una part pel seu dramatismes i, d'altra, per llurs repercussions cada dia més intenses sobre l'equilibri polític i militar d'Europa—, és l'origen quasi exclusiu de l'agitació registrada durant els vuit darrers dies.

Podríem anar fent una relació de fets i en tots ells trobaríem, sense comentari, tot el que necessitem reflexar avui en el còs d'aquestes notes: discurs de Mr. Chamberlain en els Comuns per a fixar l'actitud del Govern britànic; entrevistes celebrades pel Cap del Govern francès i el seu ministre d'Afers Estrangers amb caracteritzats polítics de l'oposició anglesa (Winston Churchill i Lloyd George); presència a París—parlant amb els uns i els altres—d'un significat representant de la República espanyola; informe de Paul Boncour davant la Comissió de Negocis Estrangers del Parlament francès; comprovació de la presència de tropes alemanyes en la frontera franco-espanyola corresponent a l'Espanya invadida; ofensiva desenrotllada a Anglaterra i França contra l'anomenada política intervencionista.

Aquest conjunt de fets, requereixen un examen i comentari aïlladament referits a cadascun d'ells? De cap de les maneres. I per una raó fonamental: res no ha ocorregut en la política europea, durant els darrers vuit dies—i ja estan inclosos aquí tots els fets que destaquem—que el seu origen no es trobi comprès entre el discurs de Chamberlain (motiu de l'agitació política que influeix sobre la situació militar) i el recruidiment de la intervenció estrangera en Espanya (motiu d'agitació militar que influeix sobre la situació política). Mister Chamberlain digué en els Comuns que Anglaterra no refusaria el seu ajut a França si aquesta fos atacada per Alemanya; però, en canvi, no contrèia cap compromís pel que pogués ocórrer en la conca del Danubi. Immediatament el Govern alemany anuncia el desplaçament d'una floteta de guerra per aigües danubianes. Digué encara Mr. Chamberlain que Anglaterra manté la política de no intervenció en Espanya. Immediatament el Govern francès descobreix que en la frontera del Pirineu han estat acumulades tropes i material de guerra alemanys. I immediatament també, Paul Boncour, ministre d'Afers Estrangers de França, declara davant de la Comissió de la Cambra: «El Govern fa constar que està complint els compromisos derivats de l'acord de no intervenció en la guerra d'Espanya; però fa constar al mateix temps el seu legítim dret a facilitar material de guerra amb destí al Govern de la República espanyola.»

Dues consideracions cal fer aquí. La primera: El Govern anglès ratifica llur decisió d'ajudar França en el cas de que aquesta sigui agredida per Alemanya. Ara bé; si Alemanya es llança contra Txecoslovàquia, què ha de fer França per a complir llurs compromisos i salvaguardar llur seguretat? Atacar? Es que aleshores

no comptarà amb l'ajut anglès? La segona: Només es pot donar una sola interpretació a la presència de tropes alemanyes en la frontera del Pirineu. Ja l'ha donada el propi Paul Boncour. «Es una amenaça—ha dit—sobre la nostra reraguarda per a distreure l'atenció francesa de les accions alemanyes sobre el Danubi.» És l'amenaça concreta des de l'Espanya invadida, a la que alemanys i italians comencen a utilitzar com instrument per empreses de gran volúm. Com pot reaccionar França davant de semblant risc? D'una sola manera: practicant el que en sentit teòric ha declarat Boncour davant la Comissió d'Afers Estrangers; posant terme a la política de no intervenció; fent de la República espanyola el seu aliat formal—doncs els interessos són comuns—en la frontera pirineua. Però, quina pot ésser l'actitud d'Anglaterra davant les conseqüències que podrien derivar-se de la actitud? El punt flac, la política vacil·lant de Mr. Chamberlain, el que la despulla de tot sentit realista, està precisament en que Anglaterra no pot—ni podrà—desentendre's d'una guerra en la que intervingui França, sigui quin sigui el seu origen. No pot deixar a França sola davant els seus enemics confabulats. Perquè França vençuda és Alemanya a les costes del Canal de la Mànega, les bases de submarins en l'eix de la seva navegació metropolitana, els aeròdroms militars alemanys a una hora de vol sobre Londres; és la terra anglesa a tret de canó alemany. Winston Churchill—amb tota l'experiència de la gran guerra sobre els seus anys—en una de les sessions dels Comuns ha definit clarividentment «que l'Exèrcit francès és la millor garantia de la seguretat anglesa».

Aquesta és la clau de la profunda agitació que es produeix a Londres contra la política no intervencionista reiterada per Chamberlain. Liberals i laboristes es concentren per a una lluita de fons contra el Govern, i l'encapçalat d'aquesta forma «Arribar a temps per a evitar la catàstrofe» Encerclada i amenassada concretament ja, França tindrà que actuar en defensa pròpia. Si llur actuació provoca la guerra, la Gran Bretanya l'haurà d'ajudar forçosament. Ara bé: si Anglaterra s'inhibeix i França té que actuar aïlladament, els països feixistes s'atreviran i la guerra serà inevitable. Si, pel contrari, Anglaterra actua al seu costat, és a dir, conjuntament posen terme a la política de no intervenció, els països feixistes hauran de meditar-ho molt abans d'adoptar actituds definitives. Aleshores, perquè inhibeix se avui davant del problemàtic, si demà s'haurà de caure fatalment en l'irreparable? Aquesta és la sòlida argumentació de les oposicions britàniques.

El Govern de França es troba, per la seva part, en un terreny de decisions inajornables. Segueix mirant vers Londres. I des de Londres li arriba la gran campanya liberal-laborista contra la no intervenció, com li arriba el suport dels grans polítics anglesos de la gran guerra, Winston Churchill i Lloyd George. Però, quelcom més brolla al seu costat: l'ofensiva dels Sindicats, d'àmplis sectors, del Partit Socialista, del Partit Comunista, contra la intervenció—emoció i decisió de carrer—mentre ja hi ha soldats alemanys a l'altra part del Pirineu, inequívocament mobilitzats contra la seguretat de França. Per a què estan allí, sinó?

Siguin les que siguin llurs conseqüències immediates no s'havia registrat ja ara tan forta pressió internacional a l'entorn de la guerra d'Espanya.

Joan D'AGUIRRE

EN UN SOL BLOC LA JOVENTUT CATALANA

El temps de les discussions, de les divergències ja ha passat. No, no podem discutir més. Fets, són necessaris. Mentre els feixistes, precedits d'abundant material bèl·lic, columnes motoritzades italianes, ataquen pel Front de l'Espanya amenaçant seriosament Catalunya per diversos indrets, la Joventut Catalana, si vol conservar la seva existència lliure, i mantenir les seves condicions com a joves, no pot restar separada i dividida per petites diferències, d'organització, interessats alguns en que subsisteixin. Avui encara ho som a temps, demà potser fóra tard. Així ho han comprès els obrers de la U. G. T. i C. N. T. Per això han elaborat el programa d'acció comú. Per això s'han mobilitzat milers i milers de catalans, homes, dones, nois i noies. Pot la Joventut catalana presentar-se dividida davant d'aquestes circumstàncies? No! La joventut catalana, que sempre i en tot moment ha sabut donar proves de la seva abnegació i esperit de sacrifici, ha de sacrificar, ara també, totes aquelles petites diferències que fins ara l'han mantingut desunida, i forjar aquest bloc d'acer indestructible contra el qual s'estabellarà, indiscutiblement, la fúria de l'Exèrcit de Franco, principal enemic d'una joventut culta, sana, alegre i feliça.

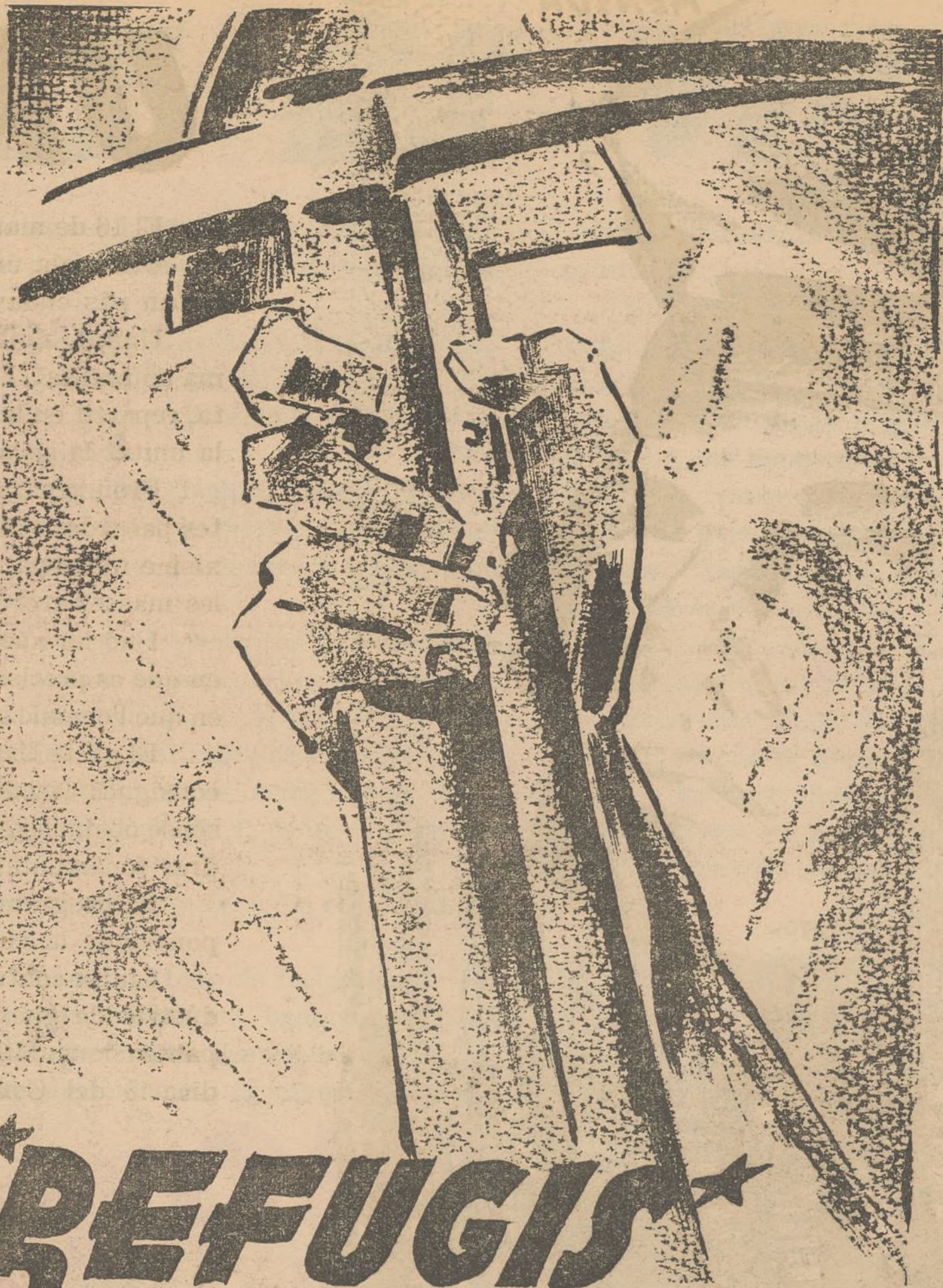
Per això és necessària la unitat de la joventut catalana. Per a que tots els joves catalans estretament units i compenetrats es presentin a donar la batalla final a Franco. Batalla que, sens dubte, ens serà favorable, ja que tenim l'experiència que, allà on la joventut s'ha presentat unida res no ha pogut el feixisme.

Cal una comprensió; que tots els joves catalans no organitzats i les organitzacions de la joventut catalana, donant-se compte dels moments que es viuen actualment plens d'una gran responsabilitat històrica, enterrin d'una vegada tot allò que els pugui separar, i apartin dels seu pas a tots aquells elements que, fent obra obstruccionista, impedeixen la unitat de la joventut perquè saben que és una premissa indispensable per a la Victòria i perquè saben també que sense aquesta unitat el feixisme té possibilitats extremes de triomfar.

En el moment de redactar aquestes ratlles, estan reunits a Barcelona, convocats per la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, tots els representants de les organitzacions Jovenívols Catalanes. Els combatents catalans de l'Exèrcit del Centre, esperem que d'aquesta reunió en surtin les resolucions justes que permetin establir a Catalunya un sol bloc de la seva gloriosa joventut.

Representants de les Joventuts Catalanes, Els combatents catalans que lluitem en el Front del Centre us saludem i us animem a prosseguir en el camí de la Unitat!

CULTURA*

L'exponent més alt d'una civilització és la cultura.

Una nació que dediqui tota la seva atenció a dotar el seu Exèrcit d'abundant armament, podrà imposar respecte i àdhuc ésser temuda. Però la nació que dediqui preferent interès a la cultura, és admirada.

Nosaltres,, fervents pacifistes obligats a fer la guerra per a retornar la Pau, sentim molta més simpatia per aquestes darreres nacions que per les primeres. Raons? Molt lògiques: sabem que a les nacions culturalment fortes no els mou cap afany imperialista i que dediquen totes llurs activitats al coneixement de la ciència, preocupant-se únicament del progrés i benestar de la societat. En canvi, les altres, les que únicament estan obsessionades amb llur armament per a desencadenar una altra conflagració molt més horrorosa que la del 1914, no inspiren cap confiança perquè no els mouen altres mòbils que pertorbar la societat.

Això obliga a que aquelles nacions adoptin precaucions i dotin llurs Exèrcits dels elements necessaris i precisos per a enfrontar-se amb les altres. D'ací, doncs, deriva la necessitat de la potencialitat militar de les nacions que no volen la guerra i que senten horror a ella i que si adopten aquestes precaucions és degut a un elemental instint de conservació, ja que del contrari serien víctimes propicietàries de les potències que senten un desmesurat afany d'imperialisme.

Aquesta precaució, és suficient? No. La potència és compatible amb la cultura. Proves? La U. R. S. S. Rússia té l'Exèrcit més potent i cult del món. Concorren, doncs, en aquesta nació les característiques indispensables per a ésser admirada i temuda alhora.

Hem de seguir el seu exemple. Dotem el nostre Exèrcit — cada dia més potent — de la cultura necessària per a assolir aquells graus. Com? Capacitant-se els combatents. Adquirint nous coneixements. Demostrant desigs de superació.

"FE EN LA VICTÒRIA, ESPANYOLS! ESPANYA NO S'ENTREGA NI SERÀ VENÇUDA!"

(Paraules del Cap del Govern, camarada Negrin.)

El cel de l'Espanya treballadora es veu sovint invadit per les ales sagnants a sòu dels dos dictadors d'Europa.

Avui és a l'Aragó, a Catalunya i a Llevant on actuen aquests monstres del crim. Són els nostres pares i germans els qui suporten no tan sols els sorolls repugnants dels avions del feix, sinó qui també la metralla mortífera que sembla cada dia la terra aimada de cadàvers innocents i indefensos.

Demà, i per necessitats de tàctica, serem nosaltres, els combatents del Centre, els qui rebrem aquestes visites criminals de l'enemic.

Coneixem els seus intents i la seva covardia. Intents anti-humans, fills de concepcions ideològiques inquisitorials, que tenen una sola misió: sembrar el terror i desmoralitzar el qui lluita amb la cara alta i el pit descobert, perquè sap que el mou la raó i la justícia. Covardia sagnant, fruit de la impotència de dirigents acomodats, que estan segurs del triomf del poble republicà i tan sols el poden combatre darrera d'un cortinatge i a força de capital robat als qui assassinen.

Els avions negres ens visitaran amb les mateixes intencions i els mateixos propòsits que ara ho fan a l'Aragó, a Catalunya i a Llevant.

Cal, però, fer-los fracassar. És necessari que no puguin repetir les gestes sagnants com fins ara. És forçós que desbaratem els seus plans.

I perquè això sigui un fet; perquè no hagi'm de veure éssers indefensos trossets per la metralla italogermana; perquè tots els que lluitem par un demà més just i digne ho poguem fer amb totes les nostres forces i de cara a cara amb l'invasor, s'han de mobilitzar tots els combatents i el poble i construir refugis. Llocs destinats a salvaguardar les nostres vides i les dels infants, dones i vells. Les primeres, imprescindibles per a barrar el pas al salvatgisme i la ignorància; les segones perquè tenen dret a viure i treballen també per aniquilar als botxins estrangers que volen esclavitzar-nos.

Els catalans del front del Centre hem d'ésser els primers, els iniciadors d'aquesta obra de construcció de refugis a les trinxeres i a la capital de la República. Aquesta batalla que s'apropa s'ha de guanyar i han d'ésser els braços, el pic i la pala les armes imprescindibles per a aconseguir aquest objectiu assenyalat.

Si algú arronça l'espatlla i mira amb indiferència aquesta tasca defensiva, recordeu que potser en aquell instant i per actuacions com la seva, estan perdent la vida els seus pares i germans a Catalunya.

I quan davant del treball encomanat, mitjà indiscutible de la victòria, la mala intenció es converteix en rialla irònica o burla mal dissimulada, tracteu el qui així actua com a provocador i feixista.

Combatents catalans del front del Centre: Per la victòria definitiva damunt del feix; per la defensa de les llibertats de Catalunya i els interessos de la classe treballadora d'Iberia, una consigna clavada al cervell i a la consciència de tots nosaltres: **ESSER ELS PRIMERS EN LA CONSTRUCCIO DE REFUGIS.**

NOVA CATALUNYA organitza un grandios CONCURS LITERARI per als combatents de l'Exèrcit del Centre, en el que seran premiats els millors treballs que els nostres combatents presentin sobre els següents temes, en les condicions que s'assenyalen:

I.—En català (per als combatents catalans):

- Article sobre la Unitat de la Joventut Catalana. 8 quartilles escrites a ma.
- Article sobre un tema lliure. 8 quartilles a ma.
- Comte (sobre un tema de guerra). 6 quartilles a ma. 4
- Poesia. 2 quartilles a ma.
- Escena teatral de guerra. ½ hora de duració (aproximadament).

II.—En castellà (per a tots els combatents en general):

- Article sobre la unitat entre els combatents de tots els pobles ibèrics.
- Article sobre un tema de lliure elecció.
- Comte.
- Poesia.
- Escena teatral de guerra.

Tots ells de la mateixa extensió que els anteriors. Tant els treballs redactats en català com en castellà, basaran sobre temes de guerra.

III.—Es podran enviar els treballs a NOVA CATALUNYA fins el 30 d'abril.

IV.—Tots els treballs aniran signats amb el nom i cognoms del concursant i portaren la seva adreça.

V.—NOVA CATALUNYA anunciarà amb temps suficient els noms del Jurat qualificador dels treballs.

VI.—En el proper número de NOVA CATALUNYA es començarà a donar la llista de premis i els donants dels mateixos.

VII.—NOVA CATALUNYA encapçala la llista de premis al concurs amb els següents:

Al millor article sobre la Unitat de la Joventut Catalana:

UN MAGNIFIC PERIODEIC MURAL EN CATALA IL·LUSTRAT PELS CONEGUTS ARTISTES «MENTOR» I «MITRE».

Al millor article sobre la Unitat entre els lluitadors dels diferents pobles ibèrics:

UN MAGNIFIC PERIODEIC MURAL EN CASTELLA IL·LUSTRAT PELS ESMENTATS DIBUIXANTS.

VIII.—Els treballs guanyadors del Concurs seran publicats a NOVA CATALUNYA i llegits en un grandios festival que tindrà lloc a la LLAR DEL COMBATENT CATALA, i durant el qual es farà la distribució dels premis als guanyadors.

NI UN SOL COMBATENT CATALA SENSE PRENDRE PART EN EL CONCURS DE NOVA CATALUNYA!

NI UNA SOLA UNITAT, NI UN SOL GRUP D'AMICS DE LA LLAR SENSE DONAR PREMIS PER AL CONCURS!

COMBATENTS DE L'EXERCIT DEL CENTRE, A TREBALLAR!

CONCURS LITERARI ORGANITZAT PER NOVA CATALUNYA

NOA GTR

UNITAT ES VICTORIA!!

El 16 de març és una data a registrar en la Història de la nostra guerra. Assenyala una fita en la nostra lluita. Obre al poble en armes noves perspectives. És un pas endavant cap a la victòria.

Unitat, unitat... Lluita, tan i tan repetida, pren per foc i es plasma en realitat. U. G. T. C. N. T. acordem la unitat d'acció. El poble antifeixista, repartit en les dues grans corrents, demostra amb la realització de la unitat la seva més ferma voluntat de guanyar la guerra.

Prou separacions, prou bancs que dificultin el camí. Oblidem les lluites passades i caminem cap al present i de cara l'esdevenidor. Contra el feixisme indigne, contra la traïció, una sola línia de conducta a seguir: Unitat de les masses treballadores.

I no ha quedat tot en paper. Com hi havia de quedar en uns moments en que es precisa l'acció. Com ha de quedar en paraules en uns instants en que l'enemic intenta avançar. No, no ha quedat en el paper.

El pacte U. G. T. C. N. T. és un pacte de realitzacions efectives. Les consignes assenyalades en realitat, es porten a terme una per una, sense obstacles, sense delat. El pacte U. G. T. C. N. T. és una de les pedres fonamentals del nou ordre.

El programa d'unitat és un programa de guerra. És el màxim exponent de la voluntat de lliure ibèria.

Lluita contra l'emboscament general de tots els treballadors. Indústria de guerra. Nacionalització dels serveis, indústries, banques. Municipalitzacions. Militarització dels transports. Lluita contra l'especulació. Reivindicació del Comissariat d'agricultura i la mineria. Tots els

punts fonamentals per a la victòria s'han tocat d'una manera justa en el programa.

Una consigna s'ha portat ja a la pràctica amb la rapidesa que els instants requereixem. Fortificacions. Milers i milers de treballadors del ram de la construcció han estat posats a les ordres del Govern per a fortificar. De tot Catalunya surten a tothora brigades i brigades de fortificació que van a treballar al front i a fer inexpugnable el nostre territori. La consigna "Tot el territori lleial una trinxera" es troba en vies de realització. A cada instant, milers de pics i de pales cauen damunt la nostra terra excavant trinxeres, construint refugis i fortificacions. Res no podrà l'enemic davant les nostres fortaleses. Resistir és vencer, i per a resistir, fortificar.

La reraguarda s'ha deixondit. Tota la reraguarda de la República glateix per a ajudar els nostres combatents.

Recordem aquell paràgraf del manifest U. G. T. C. N. T.: "Darrera dels muros i milers de soldats, en llur majoria fills de la classe obrera, els treballadors de les dues sindicals aixequen una muralla de resistència i units imprimen a totes les màquines de la producció una velocitat de victòria propera que el proletariat aconseguirà, conjuntament amb les altres forces antifeixistes del país."

EL TERRITORI LLEIAL UNA TRINXERA!!

No ens manca ni ens mancarà mai la confiança en la victòria. No ens manca ni ens mancarà mai la seguretat en nosaltres mateixos. És la força del destí la que ens empeny; és la història que ens ha assignat un dels seus episodis més importants. Però no ens pot sorprendre la negligència davant dels deures que hem contractat amb totes les forces progressives del món que tenen feta la mirada en el desenvolupament de la nostra lluita. Bé deia Stalin que "la causa dels espanyols no era la seva causa pròpia, sinó la de la humanitat progressiva i avançada". No en va el proletariat de les democràcies europees se sent impel·lit per la fretura d'obligar els seus Governos a reconèixer definitivament el dret a la República espanyola, a suministrar-li allò que li precisa per a salvar-nos nosaltres i salvar a elles mateixes. No en va el mateix proletariat sotmès a les tenebres del sadisme i de la barbàrie feixista, davant de la nostra rebeldia a cedir a la brutalitat de la força, recobra nou braç per a minar el seu règim d'opressió i d'esclavatge.

El desenvolupament de la nostra lluita, amb els seus processos ascendants i descendents, és seguit amb interès suprem per tots aquells que desitgen sobreviure a la tragèdia a que el feixisme els ha abocat, i són les

pròpies contingències de la nostra lluita les que els esperonen en el desig de lliberació o les que els confonen en l'abim de la desesperació.

Per això avui, quan la República viu els matissos violents de l'ofensiva italiana i teutona en el nostre Front d'Aragó, estem obligats, per imperatius de deure, d'història i de necessitat de vida, a clavar-nos en la terra i no cedir ni un pam si no és a costa de que aquell pam de terra que perdem sigui una punyalada més en el ventre del monstre que ha abortat aquesta tragèdia del feixisme.

No és que devem d'esperar res definitiu de fora de casa. No és que tinguem de confiar d'aquells que estan interessats per la pròpia por, d'ésser la víctima de demà; però tampoc podem restar a les nostres pròpies forces tots els possibles al·liats. No tenim de confiar en ningú quan podem proporcionar-nos molt del que ens fa falta. El que cal és saber-nos administrar les experiències i sobre d'elles rectificar els errors. Hem de mantenir encesa la flama dels que confien amb nosaltres, forçant les condicions de la nostra resistència per abocar-nos després a les ofensives del triomf. Hem de convertir tot el territori lleial de la República en una trinxera inexpugnable. Hem de fortificar els nostres esperits i la nostra fé en el triomf, com hem de fortificar les nostres posicions militars davant l'enemic. Hem d'encendre la flama de la superació constant en la producció, en la capacitat política de la nostra lluita, en l'esperit de sacrifici que ella ens imposa, i no oblidar que la victòria és dura i prenyada de dificultats, però que per aquestes mateixes raons ens farà conèixer millor el seu valor per a saber-les després administrar.

Cal transformar cada bocí del territori lleial en una fortalesa moral i material, on poguem resistir les darreres embornades brutals del feixisme, per a preparar l'hora del seu extermini total.

L'INCREMENT que el nostre Exèrcit amb l'aportació de noves lleves i dues Divisions formades d'entre la joventut, requereix dotar aquell d'abundants quadres de comandament per a dirigir els nous soldats. El puntal més ferm de la gegantina lluita que sosté el poble espanyol, és la joventut, que està donant paleses proves de capacitat, lleialtat, abnegació i generositat. D'entre ella, doncs, han de sortir aquells nous quadres de comandament.

L'edat no ha d'ésser cap obstacle per a que als joves se'ls hi negui l'accés a les altes esferes del comandament i Comissariat del nostre Exèrcit. Cal que les legítimes aspiracions, la República ha reconegut a la joventut drets civils i polítics que abans no tenia. Cal que, dins l'òrbita militar, on precisament ha demostrat llurs excepcionals qualitats, es reconeguin els drets i mèrits de la joventut, així com també en el Comissariat, que és precisament en el punt on més dificultats interposen a la joventut.

És un principi d'equitat que els combatents que més proveuen ambdues qualitats ha de servir per a forjar els nous comandaments, que seran la garantia del nostre Exèrcit i proporcionaran els instruments per a realitzar les més audaciosos ofensives que ens portaran la victòria definitiva sobre el feixisme.

Eren ahir uns joves els que en el mite dels tancs i dels vols nocturns; són avui uns altres els qui abaten amb llur fusell-metrallador els avions. Seran demà uns altres els qui superaran la nova modalitat de les cortines de fum emprada per la tècnica alemanya. En justa correspondència, el Govern ha d'estimular aquests actes d'heroisme dels nostres soldats mitjançant premis i recompenses. Qui millor que aquests herois, doncs, per a engrosir els nous quadres de comandament?

Serà un tribut de justícia que pensarem els sacrificis emmercades per la joventut per a impedir que el nostre sol es vegi ultratjat per les hordes alemanyes que cedint a la temptació de l'avarícia, no és d'estranyar que un dia no molt llunyà s'apiga escombrar les línies de trinxeres emboscades i lliuri tots els pobles de l'Espanya oprimida, portant a la nostra terra una aureola de pau, progrés i prosperitat.

PRIMERS HEROIS

"TINDREM TOT EL NECESSARI. CENTENARS I CENTENARS DE JOVES ESGUARDEN AMB ANSIAETAT DOLOROSA QUE ESTIGUI LLEST L'APARELL QUE HA DE PERMETRE'LS BATRE ALEMANYS I ITALIANS."

(Del darrer discurs del Cap del Govern)

Ayuntamiento de Madrid

VIDA de NOVA CATALUNYA

Una enorme manifestació ha recorregut els carrers de Barcelona. El vespre del 16 de març milers i milers de manifestants desfilaren al crit de "Rés de pactes ni compromisos; abans morir que pactar!". Les masses antifeixistes de Catalunya expressaren així, fermament, al Govern de la República la voluntat de vèncer el feixisme, malgrat els vacil·lants i covards que propalaven la idea del compromís. Ni pactes ni compromisos! Catalunya es disposa a la lluita i a la resistència. Resistir és vèncer, i els catalans sabrem resistir fermes en els nostres llocs fins a la mort o a la victòria.

★

Restea encara a la nostra reraguarda una quantitat considerable de joves no compresos en les lleves cridades pel Govern de la República i que per la llur formació militar, física i política són aptes per a combatre l'invasor amb el fusell i la metralladora. Milers i milers de joves treballadors que poden transformar-se en combatents, tal com la guerra ho imposa. La joventut catalana ha sapigut respondre a les necessitats imperioses del moment i s'ha llançat en massa a omplir els rengles de les dues Divisions que les J. S. U. de C. i les J. S. U. d'Espanya han ofert al Govern de la República.

Camperols i treballadors; joves del camp i de les fàbriques, han acudit amb un enorme entusiasme a engrosir la lleva dels voluntaris de la Llibertat. De tot Catalunya acudeixen; per tot Catalunya s'incorporen els joves defensors de la nostra Pàtria. L'entusiasme desvetllat en ocasió de la crida de les J. S. U. de Catalunya i les J. S. U. d'Espanya ens dóna a tots nosaltres, combatents catalans del Centre, la ferma convicció de que mentre la joventut catalana mantingui tan ferm el seu esperit combatiu, tots els esforços que faci el feixisme per a trencar la nostra resistència han de veure's fracassats.

★

Pics i pales. Pics i pales. Eines de fortificació per tot arreu. Camionetes que surten carregades d'eines i de treballadors. Els pics s'aixequen i cauen després mantres vegades a terra obrint trinxeres, fent refugis, fortificant.

La C. N. T. i la U. G. T. han mobilitzat amb urgència els treballadors de la construcció. Aquests han respost a la crida com sols pot respondre un antifeixista: acudint. Salut a ells, nous herois de la nostra resistència! Salut a ells, puix el seu treball serà un dels puntals en que es bassi la nostra victòria

ACTIVITATS DE LA "LLAR"

Noves inscripcions de combatents han incrementat la "Llar". Els catalans s'han donat perfecte compte de la importància que té la "Llar" i no poden negar-li el seu ajut, a l'efecte de dotar-la de tots els elements precisos per al seu desenvolupament.

A propòsit d'això, un nombre molt considerable — tant, que la seva extensió no ens permet de poder-los relacionar en aquestes pàgines, tal com és el nostre desig — de combatents catalans han contribuït econòmicament al sosteniment de la "Llar", fent donatius de bastanta importància, que serviran per a millorar les diferents seccions i d'una manera molt especial d'aquelles que més directament beneficiïn els socis.

— Temporalment s'han suspès els balls que s'organitzaven els dijous i diumenges de cada setmana. Les causes: l'extraordinària afluència de companys i companyes, per als qui resultaven insuficients els dos salons de la "Llar" destinats a tal efecte, la qual cosa demostra la popularitat que ha assolit entre els combatents i les companyes de la producció de la reraguarda madrilenya.

A fi de no descurar l'aspecte de proporcionar merescut esbarjo als braus llui-

tadors, i vista la dificultat de poder continuar celebrant balls en els salons, es té en estudi un projecte d'organitzar una pista de ball a l'aire lliure en la part posterior de l'edifici, lloc aquest que reuneix excepcionals condicions i que permetria una cabuda molt considerable de parelles. S'espera poder posar aquest projecte molt aviat a la pràctica.

— Ha retornat de Barcelona, d'on ha portat gran estoc de material, el fotògraf de la "Llar", reintegrant-se de nou a la seva tasca.

Com a cas curiós cal ressaltar que, malgrat els pocs dies que fa que ha arribat, són moltíssims els treballs que porta ja executats en el seu Estudi, i que era esperat amb molta impaciència per part dels combatents perquè s'han convençut de que el seu treball va assistit d'un refinat gust capaç de poder competir amb els millors fotògrafs de Madrid.

— La "Llar" no aspira solament a proporcionar determinats beneficis materials als combatents catalans del Front del Centre. Té més aspiracions. Els beneficis materials són complementaris d'altres d'ordre cultural que es proposa desenvolupar d'una manera molt activa.

Per això, apart dels menjadors, dormitoris, billars, sales de jocs, etc., ha establert una selecta biblioteca, sales de capacitació, de música, celebració de conferències, etc., i té en estudi diversos projectes que serviran per a elevar la capacitat dels catalans, entre ells uns concursos literaris, competicions esportives, torneigs d'escacs, campionats de billars, etc. La posta en marxa d'aquestes activitats seran altament beneficioses per als combatents catalans, els quals — quin dubte hi ha? — sabran respondre d'una manera decidida i entusiàstica.

— La «Llar» és un boci de Catalunya enclavat en el cor de Madrid. En ella s'hi respira el nostre ambient; es practiquen els nostres costums; es reviu les nostres tradicions.

Catalans! Quan anéssiu a Madrid a passar unes hores de permís, no us oblideu de visitar-la per a poder fruit de totes aquestes belles qualitats. Us farà l'efecte de que us trobeu en la vostra casa.

— Féu-vos socis de la «Llar»!

Ajudeu-la moralment i econòmicament. Visiteu-la!

La «Llar del Combatent Català» i el seu òrgan d'expressió, NOVA CATALUNYA, es complaen en testimoniar el seu profund agraïment als Caps i Comissaris de totes les Unitats de l'Exèrcit del Centre, i d'una manera especialíssima al Comissari Inspector, camarada Piñuela, per l'ajut i facilitats que ens han prestat per al repartiment i distribució del nostre setmanari i la creació d'«Amics de la Llar» en totes les Companyies i Grups.

En el termini de dues setmanes els delegats-responsables de la «Llar» a les diferents Unitats remetran a NOVA CATALUNYA el nombre de catalans de llur respectiva Unitat, a fi d'estudiar i resoldre definitivament el repartiment de la nostra premsa i de la que diàriament ens arriba de Catalunya.

A cada Brigada, Batalló i Companyia,

UN RESPONSABLE DE LA «LLAR» QUE ESTIGUI EN CONTACTE AMB NOSALTRES!

SUBSCRIPCIO PRO NOVA CATALUNYA

Per a subvenir les necessitats i el manteniment del nostre setmanari, la "Llar del Combatent Català" ha obert una subscripció, que encapçala amb mil pessetes.

Companys catalans!

A cada Brigada, Batalló, Companyia i Grup d'Especialitats, organitzeu la subscripció i aporte'u els vostres donatius per a ajudar el manteniment de NOVA CATALUNYA.

En cada número donarem compte de les quantitats recaptades i els noms dels subscriptors.

No negueu el vostre ajut, catalans!

DONATIU REBUTS

	Pessetes
Llar del Combatent Català.....	1.000,—
Grup d'Amics de la "Llar" de la 90 Brigada Mixta (Bat. 359).....	1.160,—
Ramon Sánchez, Tinent del 367 Bat. de la 90 Brig.....	10,—
De la 90 Brigada Mixta:	
Joan Duran.....	35,—
Josep Alberich.....	35,—
Jaume Sánchez.....	35,—
Antoni Altafaja.....	35,—
Salvador Alemany.....	35,—
Josep Zaragoza.....	35,—
De la 8.ª Brigada de Carrabiners:	
Josep Grabalosa.....	25,—
Ramón Camps.....	10,—
Francesc Peiró.....	10,—
Santiago Soro.....	5,—
Enric Cabanyes.....	5,—
Antoni Pujadas.....	5,—
Ferran Sarz.....	5,—
Joaquim Alis.....	5,—
Vicenç Rodomero.....	5,—
Francesc Sadurni.....	5,—
Vicenç Matias.....	5,—
Miquel Berenguer.....	5,—
Olegari Rom.....	5,—
Joaquim Bravo.....	5,—
Benet Bertran.....	5,—
Adelí Massip.....	5,—
Francesc Bonet.....	5,—
Pantaleoni Gamundi.....	5,—
Francesc Miralles.....	5,—
Suma i segueix.....	2.505,—

Ressaltem complaguts la perfecta organització del "Grup d'Amics de la Llar" de la 90 Brigada Mixta i 8.ª de Carrabiners, que d'una manera tan entusiàstica i espontànea han respost a subvenir les despeses que reporta l'edició de NOVA CATALUNYA.

Tenim la seguretat de que aquest gest servirà d'estímul als demés «Grups d'Amics» i que aquests no tan sols l'emularan, sinó que faran tots els possibles per a superar-lo, a fi efecte de que el nostre setmanari es vegi assistit de l'escalf moral i material de tots els combatents catalans.

NOVA CATALUNYA

AMB ELS CATALANS DEL 599 BATALLÓ DE LA 150 BRIGADA MIXTA

Seguint el curs de reportatges que NOVA CATALUNYA dedica a les Unitats de l'Exèrcit del Centre on hi ha catalans, l'altre dia ens traslladarem a 599 Batalló de la 150 Brigada Mixta, per tal de recollir dels soldats catalans tots els detalls més interessants des de la seva arribada al front de Madrid.

CARECTERISTIQUES DEL BATALLÓ

Cal fer ressaltar que aquest Batalló és de procedència catalana, organitzat a Tarragona, donant-li el nom de «Tarraco», sortint d'aquella capital magníficament equipat en direcció a Madrid, en els moments en que els facciosos preparaven de nou la seva ofensiva per a apoderar-se de la capital de la República. Es un dels primers que sortiren de Catalunya en direcció a Madrid enquadrat dintre l'Exèrcit Popular Regular, la qual cosa vol dir que els seus components estaven disciplinats i estretament compenetrats d'allò que anaven a defensar.

TREBALLS CULTURALS I ESPORTIUS

Tots els soldats catalans i no catalans, que integren aquest Batalló, no podien mai oblidar el problema cultural; per això amb un ritme accelerat, s'han disposat amb un entusiasme indescriptible a lluitar contra l'analfabetisme, i a aquest fi han creat a cada companyia unes escoles que ensenyen a llegir i a escriure a tots aquells companys que la nefasta política dels reaccionaris espanyols els havia impedit d'aprendre'n. Tant l'escola primària com les de cultura mitjana es veuen assistides amb gran entusiasme per part dels combatents. Tenen també a més d'aquestes escoles un magnífic recó del Combatent, lloc d'estudi i d'esbarjo per a tots els soldats i han organitzat un Cór català, òrgul dels caps i comissaris i dels mateixos soldats que amb el seu esperit d'incrementar la cultura i costums catalans han contribuït a la seva formació.

Per cada companyia existeixen equips de futbol i d'atletisme, disputant-se competicions entre les diferents unitats que integren el Batalló. Tots els combatents comprenen la necessitat de practicar l'esport com a premisa indispensable per crear soldats forts que facin invencible el nostre Exèrcit i estar preparats per les dures jornades que s'aveïnen.

FORTIFICACIONS I REFUGIS

Degut al seu bon treball i incansable esforç, i donant-se compte de la importància que les fortificacions juguen en aquesta guerra, els soldats del 599 Batalló foren felicitats pels caps i comissaris de la Divisió i de la Brigada per haver fortificat d'una manera inexpugnable una determinada posició que l'Alt Comandament els va confiar.

LA «LLAR» I «NOVA CATALUNYA»

Una immensa alegria han sentit amb la creació de la «Llar del Combatent Català»; veuen en ella la seva aspiració cristallitzada en realitat. Cap dels combatents catalans, quan se'ls hi concedeix permís per anar a Madrid, deixa de visitar-la, ja que la consideren la seva casa, on es reviven els costums i tradicions de la seva terra. L'aparició de NOVA CATALUNYA ha vingut a plasmar d'una manera definitiva els seus anhels. «Ja tenim—diuen—el periòdic que tan desitjaven», i en ell ens disposem a col·laborar d'una manera decidida i prestar-li el nostre ajut moral i material.

S'estan portant a terme els darrers treballs per a constituir els «Grups d'amics de la Llar». Tots els soldats catalans, sense excepció, s'han associat. Preguntats sobre les tasques més immediates que pensen desenvolupar, ens contesten: «Primer,ensem ajudar d'una manera directa el Comissariat; incrementar, des de tots els ordres, la cultura i l'art català i que aquests «Grups» siguin un instrument per a confraternitzar entre els combatents castellans que, com nosaltres, lluiten per l'aixafament de Franco i els exèrcits invasors.

EN EL FUTUR...

«Dintre de poc—diuen els soldats—serem portats a primera línia de foc, ja que haurem acabat el descans que ens han concedit, i prometem que en el lloc on serem destinats, continuarem la nostra obra que considerem bona; sabrem fer-nos dignes de la confiança que el poble ens ha dipositat i fortificarem bé les nostres posicions per a resistir i atacar fins a assolir la victòria total.»

Es precis que tots els combatents catalans de l'Exèrcit del Centre col·laborin a NOVA CATALUNYA.

Combatent català: NOVA CATALUNYA és el teu òrgan d'expressió; envia'ns la teva opinió i les teves suggerències, al mateix temps que els teus treballs.

“Cada home un gegant; cada català un home.”

“Si l'enemic trepitges la nostra terra, s'estremaria el subsòl de Catalunya i les nostres muntanyes tremolarien de vergonya.”

(Del discurs del President de Catalunya, pronunciat el dia 30-3-38.)

UNIM-NOS!!

F. PEREZ, de la 36 B. M.

Francesc MONLLAU,

del Grup Divisionari de Transmissions
del VI Cos d'Exèrcit.

Ayuntamiento de Madrid

HEM D'ESSER ELS COMES COMPRENSIUS

El comandament facciós creu que atacant cobardament i criminalment la nostra reraguarda aconseguirà afeblir la ferma moral de tots els que en ella lluiten amb les eines de treball i la dels que a les trinxeres defensem la llibertat de la Pàtria i les nostres reivindicacions d'anti-feixistes.

Que n'estan d'equivocats!

Car, no comprenen «ells» que cada vegada que als combatents ens arriba la trista nova que a les estrangeres volen sobre la nostra Catalunya, llançant llur mortífera càrrega; cada ferida que allí obren, la sentim punyent als nostres cors, però fa atrotar més ferma que mai en nosaltres la promesa d'acabar amb tota rapidesa amb aquests assassins de pares i germans nostres i ens encoratja encara més a lluitar contra aquesta bèstia ferotge i sense cap sentiment d'humanitat que és el feixisme. Cada vegada que això succeeix repetim la promesa de bandejar del territori espanyol els mercenaris i traidors venuts a Hitler i a Mussolini als que estan entregant a boncins aquesta terra generosa, mare de tots els pobles ibèrics.

Nosaltres, catalans del front del Centre, tenim l'obligació de comprendre el doble significat de la magnífica consigna... CATALUNYA NO POT ESSER LLIURE SI A ESPANYA VENÇ EL FEIXISME. ESPANYA NO POT ESSER LLIURE SENSE L'AJUT DE CATALUNYA! Puix que defensant Espanya no tan sols defensem les llibertats de Catalunya, sinó també les dels demés pobles d'Ibèria, alguns dels quals estan encara sotmesos sota el jou de Franco.

Nosaltres els catalans hem d'esser els que millor compreguem el caràcter veritable de la nostra lluita; hem de comprendre que lluitem per la llibertat de tots els pobles ibèrics i pel nostre benestar i dels nostres fills; hem de comprendre que defensem inclús el dret a la vida, doncs la victòria del feixisme significaria per a nosaltres la mort.

Catalans!! Demostrem en aquests moments d'intensa gravetat i emoció, que som ben dignes de cridar ben alto:

CATALUNYA I ELS SEUS FILLS HEM APORTAT TOT EL QUE DE NOSALTRES S'ESPERAVA PER ACONSEGUIR AQUESTA VICTÒRIA QUE OBRE LES PORTES A UNA NOVA VIDA DE CULTURA I DE TREBALL!!

CAMPEROL!!

la terra és teva
DEFENSA-LA!

El camp ha creat la seva obra revolucionària, ha complert la consigna de «produir més i millor». Aquests camperols que han sapigut comprendre les exigències de la guerra, que han vist la necessitat que el camp anés estretament unit amb la ciutat, són veritables revolucionaris. Ells han vist que el front necessita llur col·laboració, que mancarien d'esperit antifeixista si no aportaven tots llurs esforços per tal de guanyar la guerra.

Els camperols han viscut jornades molt greus. El pagès català no era tan directament perjudicat pel feudalisme centralista, però estava oprimat pels rics comerciants i pels grans propietaris de la ciutat, als quals tenia d'entregar els fruits de la terra, producte del seu treball de sol a sol.

Existia el pagès pobre, el més perjudicat de la classe camperola, que treballava sense cap esperança de millores que el recompensessin del seu intens treball.

La revolució popular al passar les terres dels propietaris, per decret del Govern de la Generalitat, a mans dels conreadors, ha fet que aquest pagès es vegés recompensat, entregant-li la terra per tal de que pogués conrear-la amb la necessària ajuda dels Sindicats Agrícoles. Avui tenim que l'economia del camp ha millorat en un tant per cent formidable, amb l'eficàcia col·laboració de la petita burgesia camperola.

Un dels problemes més difícils era el següent: respectar la petita burgesia camperola, aquells camperols que treballant donen un profit beneficiós a l'economia del camp. Era necessari vetllar i defensar els seus interessos primordials, però sense caure en el perill de l'usura i d'un nou caciquisme.

Tots els jocs estrafolaris de la reacció del camp han anat per terra. Aquells parcers que al prendre possessió de les terres dels propietaris desafectes al règim es convertien en nous rics, se'ls ha imposat el fré de justícia mitjançant la creació de Cooperatives de Producció al camp.

Avui, el camperol té assegurades les terres; la República les ha entregades a més dels mitjans per conrear-la i tot allò que es necessita per a la nova estructuració del camp: màquines, tractors, llevors, a més de la creació d'Escoles d'Ensenyament Agrícola per als joves camperols.

Tot el contrast amb l'Espanya de Franco, on els jornals del camp són de sol a sol, al preu de tres pessetes i els camperols són pagats després de les dures jornades de la terra amb un rossegó de pa i on el caciquisme semifeudal ha reproduït la cruïda dels temps de les dictadures; i per més que s'ha esforçat en el sentit de crear «sindicats» d'obres i camperols, aquests no són més que una trama per tapar els ulls dels treballadors, ja que aquests «sindicats» no representen la força de la classe treballadora, sinó un cau més del feudalisme dels reaccionaris espanyols.

La classe obrera i camperola de l'Espanya republicana, no viurà mai més aquell passat d'oprobri. Les conquestes socials logrades per l'heroisme de les jornades de juliol ens recordaran el NO PASSARAN de novembre, davant la fúria criminal dels exèrcits invasors.

Joves camperols d'ahir, soldats de la República avui: les vostres terres les defenseu des de tots els fronts de lluita; el camp i la ciutat estan fortament units; avui més que mai tenim d'esborrar amb les nostres baionetes el segell del caciquisme.

En la reraguarda, les Sindicals han fussionat llurs esforços. Al front, aixafarem l'enemic.

FEIXISME ES LA MORT
LLUITEM PER VIURE!

Italia. Alemanya. Japó. El règim de terror. El sadisme més desenfrenat del capitalisme. El règim dels grans financers que, incapaços per a resoldre les contradiccions de l'economia capitalista, s'entreguen a la persecució dels obrers, a l'assassinat en massa dels que no comparteixen la seva opressió. Un final: la guerra. Abissina, Xina, Àustria, Espanya. El feixisme és la mort. Set milions d'obres parats en Alemanya: fam, esclavatge, misèria i camps de concentració. Tres milions i mig en Itàlia. «Voleu treball? Ingresseu «voluntaris» per la guerra contra Espanya. Si us negueu a anar-hi us afusellarem ací.» Aquest és el llenguatge que emplea el feixisme.

Alemanya s'apodera d'Àustria com objectiu per apoderar-se d'Europa. Al dia següent: savis empresonats, obrers suïcidats, les emigracions a milers. «300.000 jueus han d'abandonar Àustria», ha dit Goering.

«Tots a la lluita! Mobilitzem totes les nostres energies. Oficials i caps de l'Exèrcit: Recordeu que seguïu les tradicions dels herois que en el passat sapigueren destruir els invasors.

Comissaris de guerra: Són en l'Exèrcit els intèrprets de la causa humana, ja que defenseu el vostre poble. Continueu com fins ara vostre brillant història abnegat i heroic.

Soldats: Prosseguïu vostra defensa heroica de la terra d'Espanya. Resistiu, resistiu, resistiu! El vostre Govern us donarà mitjans per a resistir i per a atacar després i destruir l'enemic.

Espanyols: Seguretat en el triomf!

(Del discurs del Dr. Negrin, pronunciat el dia 28-3-38.)

Franco imita el mètode feixista. Sabem de les tortures i tragèdies de la seva zona. Dels seus assassinats. La nostra reraguarda coneix la seva voluntat de destrucció i de crim. La Patria venuda a l'estranger, al sacrifici negre d'Itàlia i d'Alemanya. Què més? Retorn a l'època migeval. El militarisme, el senyorisme, el clericalisme i criminalisme en acció. Sense cap pal·liatiu: el feixisme és la mort.

Lluitem per viure. Per reconquistar la nostra terra, per disposar lliurement dels nostres destins. Lluitem per una vida d'amplies perspectives de treball, de creació, de riquesa al servei de tots els treballadors.

Volem que la nostra joventut segueixi l'exemple de la U. R. S. S.: la democràcia més perfecta, el país dels millors horitzonts. Aniquilar el feixisme, ésser els veritables posseïdors de la nostra terra, dominar l'aire i el mar; conquerir la ciència, la cultura, la felicitat.

Per aquesta vida lluitem i vengem.

La U. R. S. S. passà jornades difícils i vencé. A la primavera de 1919 l'enemic es filtrava a Petrograd. L'Exèrcit del general Yudenich volia encerclar tot el terreny de la Revolució i ofegar els bolxevics. Però ells vonen viure. Lluitaren amb fermesa i derrotaren els blancs. Catorze nacions estrangeres intervingueren contra la Revolució russa. Les catorze nacions varen tenir d'abandonar el territori.

Nosaltres, també. Aixafarem Franco i foragitarem de la nostra terra les dues nacions intervencionistes. Perque per damunt de tot, el feixisme és la mort i nosaltres volem viure.